

EVROPSKÝ
OMBUDSMAN

VÝROČNÍ ZPRÁVA 2003
VÝTAH A STATISTIKY

© Evropský veřejný ochránce práv 2004

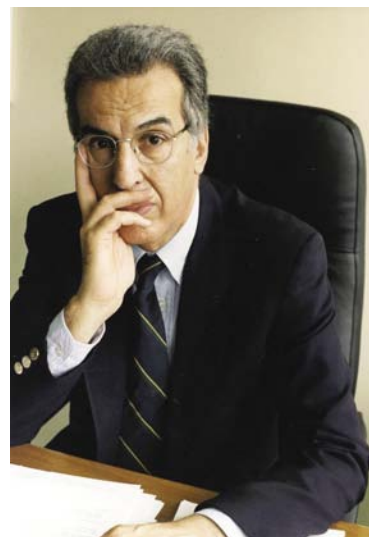
Všechna práva vyhrazena.

Užití pro účely vzdělávací a nekomerční je povoleno, je-li uveden pramen.

PŘEDMLUVA

Výroční zpráva je nejdůležitější publikací evropského veřejného ochránce práv. Zpráva podává Evropskému parlamentu a evropským občanům přehled o činnosti evropského veřejného ochránce práv během celého roku. Podrobně popisuje výsledky, kterých bylo dosaženo pro stěžovatele a obecněji pro občany a obyvatele Evropské unie.

Zpráva vyzdvihuje důležitost vztahů mezi evropským veřejným ochráncem práv a Evropským parlamentem. Parlament prostudováním zprávy a rozpravou o ní hodnotí a posiluje dopad práce evropského veřejného ochránce práv. Zpráva naopak zvyšuje roli Parlamentu při vyzývání orgánů a institucí Unie k odpovědnosti. Samotným orgánům a institucím slouží jako cenný zdroj informací pro seberegulaci a vytyčuje oblasti, v nichž může být v rámci správy dosaženo zlepšení.

Pro lepší zpřístupnění výroční zprávy jsem se letos rozhodl připojit k ní její výtah a vydat jej a distribuovat samostatně. Výtah obsahuje reprezentativní výběr případů řešených v roce 2003 a představuje nejvýznamnější události z oblasti vztahů evropského veřejného ochránce práv s občany, orgány EU a s ostatními veřejnými ochránci práv v Evropě a na celém světě. Stručně a srozumitelně jsou zde podány statistiky týkající se obdržených stížností, zahájených šetření, poskytnutých doporučení a dosažených výsledků.

Kromě snahy o lepší zpřístupnění informací o činnosti evropského veřejného ochránce práv se zavazujeme k co nejlepšímu využívání veřejných financí a k ochraně životního prostředí. Doufáme, že jsme vypracováním výtahu a omezením počtu výtisků plného znění výroční zprávy jednali v souladu se zájmy občanů. Celá výroční zpráva bude i nadále zasílána poslancům Evropského parlamentu, ostatním evropským orgánům, institucím a agenturám, ostatním veřejným ochráncům práv a pracovištím a střediskům Evropské komise. Výtah bude distribuován o mnoho širší cílové skupině včetně nevládních organizací, sdružení spotřebitelů, profesních organizací a univerzit. To by mělo vést k racionálnějšímu využití zdrojů.

Pokud máte zájem o úplné znění výroční zprávy v kterémkoli z dvaceti oficiálních jazyků Unie, obraťte se prosím na úřad evropského veřejného ochránce práv, nebo si text stáhněte z mých webových stránek:

<http://www.euro-ombudsman.eu.int/report/cs/default.htm>

P. Nikiforos Diamandouros

VÝTAH

Devátá výroční zpráva evropského veřejného ochránce práv pro Evropský parlament je přehledem činnosti veřejného ochránce práv v roce 2003.

Je to první výroční zpráva, kterou předkládá P. Nikiforos Diamandouros, jehož Evropský parlament dne 15. ledna 2003 zvolil evropským veřejným ochráncem práv poté, co první evropský veřejný ochránce práv Jacob Söderman oznámil své rozhodnutí odejít z funkce. P. Nikiforos Diamandouros nastoupil do funkce dne 1. dubna 2003, a proto tato zpráva pokrývá činnost J. Södermana ode dne 1. ledna do dne 31. března a P. N. Diamandourose ode dne 1. dubna do konce roku 2003.

STRUKTURA ZPRÁVY

Zprávu tvoří šest kapitol a pět příloh. Kapitola 1 je osobní předmluvou evropského veřejného ochránce práv, v níž vyjadřuje uznání svému předchůdci, ohlíží se za nejvýznamnější události a úspěchy uplynulého roku a vysvětluje své cíle.

V kapitole 2 jsou popsány postupy, které veřejný ochránce práv používá pro analýzu stížností a jejich šetření a obsahuje přehled stížností vyřízených v roce 2003.

Kapitola 3, jenž tvoří podstatnou část této zprávy, obsahuje výběr rozhodnutí, která veřejný ochránce práv učinil na základě šetření. Kapitola obsahuje především rozhodnutí o stížnostech seřazená nejprve podle výsledku šetření a poté podle orgánů a institucí, kterých se šetření týkalo. Rozhodnutí přijatá na základě šetření z vlastního podnětu a dotazy veřejných ochránců práv z členských států jsou uvedena samostatně.

Kapitola 4 je věnována vztahům s ostatními institucemi Evropské unie a zabývá se také účastí veřejného ochránce práv jako pozorovatele na Konventu o budoucnosti Evropy.

Kapitola 5 je věnována vztahům evropského veřejného ochránce práv s národními, regionálními a místními veřejnými ochránci práv jak v současných, tak i v budoucích členských státech v Evropě.

Kapitola 6 se zabývá činností v oblasti informací a komunikace s veřejností. Kapitola je rozdělena do pěti oddílů, které popisují nejvýznamnější události, konference a setkání v současných a budoucích členských státech a další činnost, jako např. přednášky, vztahy s médii a on-line komunikaci.

Přílohu A tvoří statistické údaje o činnosti evropského veřejného ochránce práv v roce 2003. Podrobné informace o rozpočtu úřadu veřejného ochránce práv obsahuje příloha B a údaje z personální oblasti jsou obsahem přílohy C. Příloha D obsahuje rejstřík, v němž jsou rozhodnutí uvedená v kapitole 3 seřazena podle čísla případu, tématu a podle typu nesprávného úředního postupu, který byl předmětem stížnosti. Příloha E obsahuje informace o průběhu volby veřejného ochránce práv.

SOUHRN

Poslání evropského veřejného ochránce práv

Úřad evropského veřejného ochránce práv byl zřízen Maastrichtskou smlouvou jako součást občanství Evropské unie. Veřejný ochránce práv šetří stížnosti týkající se nesprávného úředního postupu v činnosti orgánů a institucí Společenství s výjimkou Soudního dvora a Soudu prvního

stupně při výkonu jejich soudní pravomoci. Se souhlasem Evropského parlamentu definoval veřejný ochránce práv „nesprávný úřední postup“ se zřetelem na lidská práva, právní řád a zásady dobré správy.

Vedle šetření zahájených na základě stížností jednotlivců, podniků a asociací zahajuje veřejný ochránce práv šetření z vlastního podnětu a vychází vstříc občanům s cílem posílit jejich právní vědomí, informuje je o jejich právech a o uplatňování těchto práv.

Stížnosti a šetření v roce 2003

V roce 2003 byl přijato celkem 2 436 stížností, což oproti předchozímu roku představuje 10 % nárůst, který je zčásti výsledkem soustředěné snahy seznámit občany s jejich právy. Téměř polovina všech stížností byla veřejnému ochránci práv zaslána elektronicky, a to buď formou e-mailu nebo pomocí formuláře stížnosti na webových stránkách veřejného ochránce práv.

Téměř v 70 % případů byl veřejný ochránce práv stěžovatelům schopen pomoci, a to buď zahájením šetření, předáním případu odpovědnému orgánu nebo podáním doporučení, kam se za účelem rychlého a účinného řešení daného problému obrátit.

Celkem bylo v průběhu roku zahájeno 253 nových šetření. Veřejný ochránce práv vyřídil také velký počet žádostí o informace, z nichž 2 538 bylo zasláno elektronickou poštou.

Výsledky šetření veřejného ochránce práv

Veřejný ochránce práv svým rozhodnutím vydaným po ukončení šetření uzavřel 180 případů. Kapitola 3 této výroční zprávy obsahuje výběr z těchto rozhodnutí, který dokládá rozsah šetření co do předmětu, výsledku a orgánů a institucí, kterých se šetření týkala. Z praktického důvodu jsou rozhodnutí do zprávy zařazena pouze tehdy, obsahují-li nové právní názory, nové informace o kompetencích či postupech veřejného ochránce práv nebo obecně významná či zajímavá faktická zjištění. Všechna rozhodnutí veřejného ochránce práv s výjimkou několika důvěrných případů, v nichž není možné uspokojivým způsobem odstranit osobní údaje, jsou uveřejněna na webových stránkách veřejného ochránce práv (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>) v jazyce stěžovatele a v angličtině.

Případy bez nesprávného úředního postupu

V 87 případech nebyl na základě šetření veřejného ochránce práv zjištěn žádný nesprávný úřední postup. Takový výsledek není pro stěžovatele vždy negativní, neboť alespoň obdrží od dotyčného orgánu nebo instituce úplné vysvětlení jejich kroků. Například:

- Stěžovatel, který žádal Radu o přístup k dokumentům Evropského konventu, přijal vysvětlení Rady, že požadované dokumenty nejsou v jejím držení. Stěžovatel také považoval za přínosné, že Rada vyjasnila svůj institucionální vztah ke Konventu. Stížnost navíc vedla k tomu, že programy a zápisy z jednání předsednictva Evropského konventu byly uveřejněny na jeho webových stránkách ihned poté, co Konvent skončil svou práci (1795/2002/IJH).
- Účetní dvůr připustil, že žádost stěžovatele o přístup k dokumentům nebyla vyřízena v souladu s příslušnými interními pravidly. Účetní dvůr se rozhodl vyzvat stěžovatele, aby podrobně popsal informace, které žádá, a vyřídil stížnost v souladu s předpisy (1117/2003GG).
- Další stěžovatel upozornil Evropský úřad pro boj pro podvodům (OLAF) na údajné nesrovnalosti v projektu financovaném EU. OLAF záležitost vyšetřil, avšak neinformoval o výsledcích stěžovatele, který si poté stěžoval veřejnému ochránci práv. OLAF informoval stěžovatele o výsledcích vyšetřování během šetření veřejného ochránce práv (1625/2002/IJH).

Případy vyřešené institucí

Ve 48 případech bylo výsledkem šetření veřejného ochránce práv, že dotyčný orgán nebo instituce případ vyřešily k plné spokojenosti stěžovatele. Například:

- Na základě stížnosti veřejnému ochránci práv, která byla podána jménem Stockholmské univerzity, uhradila Komise poslední dlužnou částku na vědecký projekt, omluvila se za prodlení ve svém konání a souhlasila s tím, že uhradí úroky. Komise také veřejného ochránce práv ujistila, že postup, v jehož rámci došlo k prodlení, již funguje uspokojivě (1173/2003/(TN)IJH).
- Po intervenci veřejného ochránce práv obdržel subdodavatel úhradu za své služby. Komise vysvětlila, že nemohla zaplatit hlavnímu dodavateli projektu kvůli problémům v závěrečné zprávě, kterou Komisi předložil. Jakmile hlavní dodavatel předložil opravenou závěrečnou zprávu, Komise poslední platbu uhradila. Hlavní dodavatel poté zaplatil subdodavateli, který poděkoval veřejnému ochránci práv za jeho pomoc (1960/2002/JMA).

Smírná řešení

Jedním z rozdílů mezi veřejným ochráncem práv a soudem je možnost zprostředkování, které může vést k pozitivnímu výsledku, jenž uspokojí obě strany. Jestliže evropský veřejný ochránce práv zjistí nesprávný úřední postup, hledá, pokud je to možné, smírná řešení. V rámci snahy o jeho dosažení může dotyčné instituci navrhnout, aby stěžovateli nabídla kompenzaci, aniž by to nutně znamenalo přiznání viny nebo vytvořilo precedent.

Na konci roku 2003 bylo sedm návrhů na smírné řešení stále projednáváno, čtyř smírných řešení se podařilo dosáhnout v průběhu roku. Patřily mezi ně:

- Příklad, v němž Komise souhlasila s uhrazením dodatečné kompenzace ex gratia stěžovatelce vzhledem k výjimečné povaze případu, přestože byla Komise toho názoru, že ze zákona nebyla povinna tak učinit. Stěžovatelka pracovala pro Komisi a obvinila ji, že jí nevyplatila celý objem asistenčního příplatku, na nějž měla nárok (1166/2002/(SM)IJH).
- Příklad, v němž Komise souhlasila s tím, že přezkoumá své rozhodnutí žádat vrácení částky převyšující 37 000 € z dotace poskytnuté německému sdružení. Komise dala v kontextu konečného mimosoudního vyrovnání najevo vůli upustit od svého požadavku, pokud byly dané prostředky skutečně úplně využity ve prospěch konečných příjemců projektu. Sdružení trvalo na tom, že z jeho strany k porušení smlouvy nedošlo, ale vzalo v úvahu, že ve věci jeho stížnosti bylo dosaženo smírného řešení (0548/2002/GG).

Kritické poznámky

Pokud není možné dosáhnout smírného řešení, může veřejný ochránce práv případ uzavřít kritickou poznámkou nebo předložit návrh doporučení. Kritická poznámka je použita v případě, kdy nemá nesprávný úřední postup všeobecné důsledky, dotčená instituce již nemůže pochybení odstranit a kdy další kroky veřejného ochránce práv nejsou nutné. V průběhu roku učinil veřejný ochránce práv dvacet kritických poznámek. Například:

- Evropský úřad pro boj proti podvodům (OLAF) vydal tiskovou zprávu obsahující obvinění z úplatkářství, která bylo možné považovat za nařčení konkrétního novináře. Novinář podal stížnost veřejnému ochránci práv, který dospěl k názoru, že úřad OLAF jednal nepřiměřeně, protože vznesená obvinění se neopírala o dostatečný faktický základ, který by byl k dispozici veřejnosti. Veřejný ochránce práv nakonec dospěl k názoru, že kritická poznámka by mohla být pro stěžovatele dostatečnou satisfakcí (1840/2002/GG).
- Smlouva, kterou měl stěžovatel s policejní misí Evropské unie v Sarajevu, byla vypovězena z důvodu údajného porušení pracovních povinností. Veřejný ochránce práv dospěl k názoru, že je odpovědností Rady, aby Mise při své činnosti respektovala právní řád a základní práva. Bylo porušeno základní právo stěžovatele, neboť mu nebyla dána příležitost vyjádřit se k údajným skutečnostem v jeho případě. Jelikož smlouva byla vypovězena více než před rokem, nebylo na místě navrhnout smírné řešení, a veřejný ochránce práv proto uzavřel případ kritickou poznámkou (1200/2003/OV).
- Veřejný ochránce práv kritizoval Evropský parlament pro porušení povinnosti jednat zdvořile ve vztazích s veřejností. Kritika se týkala dopisu, který byl odeslán elektronickou poštou v

odpověď na dotaz o nabídkovém řízení. Stěžovatel tvrdil, že tón e-mailu byl nepatřičný a budil dojem arogantního chování (1565/2002/GG).

Návrhy doporučení

V případech, kdy je nesprávný úřední postup mimořádně vážný nebo má obecné důsledky, nebo pokud dotčená instituce ještě může nesprávný úřední postup napravit, veřejný ochránce práv navrhne doporučení. Dotčená instituce nebo orgán musí veřejnému ochránci práv do tří měsíců zaslat odpověď s podrobným stanoviskem.

V roce 2003 předložil veřejný ochránce práv devět návrhů doporučení. Výsledek čtyř doporučení nebyl ještě na konci roku znám. Tři doporučení však byla dotýcnými institucemi přijata spolu s dalšími dvěma, která veřejný ochránce práv předložil v roce 2002. Například:

- Stěžovatelka nezískala potřebný počet bodů v písemném testu ve výběrovém řízení pořádaném Radou. Na veřejného ochránce práv se stěžovatelka obrátila poté, co jí Rada odmítla umožnit přístup k jejímu opravenému testu. Po šetření předložil veřejný ochránce práv návrh doporučení, v němž se vyslovil pro umožnění přístupu a které Rada přijala. Tímto krokem sladila Rada svůj postup s Komisí a Parlamentem, které se v letech 1999 (Komise) a 2000 (Parlament) postupně rozhodly umožnit uchazečům přístup k jejich vlastním opraveným testům (2097/2002/GG).

Šetření z vlastního podnětu

Během roku byla s příznivými výsledky uzavřena dvě šetření z vlastního podnětu:

- Evropský úřad pro výběr pracovníků změnil své rozhodnutí vyloučit kyperského občana z výběrového řízení na základě stížnosti o technických problémech s elektronickým registračním systémem. Veřejný ochránce otevřel tento případ jako šetření z vlastního podnětu, protože stěžovatel nebyl občanem Unie ani na jejím území neměl trvalý pobyt (OI/4/2003/ADB).
- Komise souhlasila s tím, že zavede nový postup rychlého informování neúspěšných účastníků nabídkových řízení a stanoví přiměřené prodloužení před podpisem smlouvy. Smyslem tohoto prodloužení je poskytnout účastníkům řízení čas požádat o důvody rozhodnutí o zadání zakázky a právními kroky rozhodnutí zpochybnit. Tento nový postup je popsán ve sdělení Komise ze dne 3. července 2003. Veřejný ochránce práv se domnívá, že tento nový postup je souladu s precedenčním právem Soudního dvora, a navrhl, aby Komise systematicky informovala neúspěšné účastníky nabídkových řízení o možnosti zpochybnit rozhodnutí o zadání zakázky (OI/2/2002/IJH).

V roce 2003 bylo zahájeno pět šetření z vlastního podnětu, z nichž čtyři byla na konci roku stále otevřená. Dvě šetření se týkají stížností, z nichž vyplývá, že by se mohlo jednat o systémový problém. První z nich se zabývá postupy řešení vnitřních sporů, které jsou k dispozici národním odborníkům asistujícím Komisi. Druhé se týká kroků Komise na podporu dobré správy Evropských škol.

Třetí šetření možných systémových problémů se týká integrace osob s postižením, zvláště pak s ohledem na opatření přijatá Evropskou komisí, jejichž cílem bylo, aby osoby s postižením nebyly ve svých vztazích s touto institucí diskriminovány.

Vztahy s ostatními orgány a institucemi Evropské unie

Veřejný ochránce práv si s orgány a institucemi EU vybudoval konstruktivní pracovní vztahy, aby napomohl dosažení pozitivních výsledků své práce. V roce 2003 se veřejný ochránce práv setkal se členy a úředníky osmi institucí, včetně předsedů Parlamentu, Soudního dvora, Evropské investiční banky a Účetního dvora, kolegia komisařů a generálních ředitelů Komise. Na těchto setkáních veřejný ochránce práv zdůraznil, že součástí jeho úlohy je mediace a že smírná řešení jsou příznivým výsledkem pro stěžovatele i dotčenou instituci nebo orgán.

Aktivní spolupráce institucí a orgánů je nezbytná také pro to, aby každý, kdo by mohl mít důvod stěžovat si veřejnému ochránci práv, byl informován o svém právu tak učinit a o tom, jak tohoto práva využívat. Komise reagovala pozitivně na návrh veřejného ochránce práv, aby tyto informace

poskytovala i žadatelům a příjemcům grantů a dotací a aby začala těmi, na které se vztahuje její nedávné sdělení¹.

Veřejný ochránce práv má úzký a efektivní pracovní vztah s Petičním výborem Evropského parlamentu, který zahrnuje i proces vzájemného předávání případů tehdy, kdy to je vhodné. Veřejný ochránce práv také často stěžovatele informuje o možnosti zaslat petici Evropskému parlamentu, a to zejména v případě, kdy stěžovatel žádá změnu evropského právního předpisu nebo politiky.

Veřejný ochránce práv se aktivně účastnil Konventu o budoucnosti Evropy, aby zajistil, že práva občanů budou mít v Návrhu smlouvy zakládající Ústavu pro Evropu ústřední postavení. Během svého působení ve funkci se Jacob Söderman úspěšně zasazoval o začlenění Charty základních práv do návrhu ústavní smlouvy a on i P. Nikiforos Diamandouros požadovali, aby byla v jejím textu výslovně uznána role veřejných ochránců práv a dalších možností mimosoudních opravných prostředků. Ačkoli tento cíl nebyl v roce 2003 splněn, bude jej veřejný ochránce práv nadále považovat za svou prioritu a bude se nadále snažit o začlenění tohoto bodu do konečného textu ústavy.

Spolupráce s veřejnými ochránci práv v Evropě

Evropský veřejný ochránce práv spolupracuje s rozsáhlou sítí veřejných ochránců práv a obdobných orgánů v Evropě. Síť v současnosti tvoří 90 úřadů v 30 zemích a zahrnuje úřady na národní a regionální úrovni v Evropské unii a na národní úrovni v Irsku, na Islandu a v zemích kandidujících na členství v EU.

Spolupráce v rámci sítě se týká jak vyřizování stížností, tak poskytování informací občanům. Mnoho stěžovatelů se obrací na evropského veřejného ochránce práv v případě problémů s národní, regionální nebo místní správou. Ačkoli jsou tyto stížnosti mimo působnost evropského veřejného ochránce práv, v mnoha případech může příslušný národní veřejný ochránce práv poskytnout účinný opravný prostředek. Pokud je to možné, předává evropský veřejný ochránce práv případy přímo národním a regionálním veřejným ochráncům práv nebo stěžovatelům vhodně poradí. Veřejní ochránci práv zapojení do sítě mají rovněž prostředky k tomu, aby mohli informovat občany o jejich právech v rámci evropských právních předpisů a o tom, jak tato práva vykonávat a bránit.

V roce 2003 se spolupráce dále zintenzivnila díky setkáním národních a regionálních veřejných ochránců práv ze členských států a národních veřejných ochránců práv z kandidátských zemí. Čtvrtý seminář národních veřejných ochránců práv a obdobných orgánů EU nazvaný „Veřejní ochránci práv a ochrana práv v Evropské unii“ pořádali společně evropský veřejný ochránce práv a řecký národní veřejný ochránce práv v dubnu v Aténách. Evropský parlament zastupoval předseda Petičního výboru Vitaliano Gemelli. Čtvrté setkání regionálních veřejných ochránců práv a obdobných orgánů ze zemí Evropské unie, kterého se zúčastnili i zástupci úřadu evropského veřejného ochránce práv, se konalo v dubnu ve Valencii pod záštitou Sindic de Greuges de Valencia (regionální veřejný ochránce práv). Na setkání se diskutovalo mimo jiné o budoucnosti Evropy, přistěhovalectví, azylové politice a ochraně životního prostředí. V květnu se evropský veřejný ochránce práv spolu s národními veřejnými ochránci práv z kandidátských zemí zúčastnil konference, kterou ve Varšavě pořádal polský veřejný ochránce práv Andrzej Zoll. Setkání neslo název „Veřejný ochránce práv a právní předpisy Evropské unie“.

Síť evropského veřejného ochránce práv tvoří také styční úředníci, kteří jsou na všech úřadech národních veřejných ochránců práv určení jako kontaktní osoby pro ostatní členy sítě. V prosinci 2003 se styční úředníci setkali ve Štrasburku, aby diskutovali na téma „Evropské informace, rady a spravedlnost pro všechny“. Jednalo se o první setkání tohoto druhu, kterého se účastnili i styční pracovníci z deseti zemí, které vstoupily do Unie v roce 2004.

¹ Sdělení o návrhu základních aktů k vlastním grantům a subvencím, které Komise spravuje, nebo k těm, jejichž výhradní správa jí byla v rámci institucí svěřena (COM (2003)274 v konečném znění).

Mezi jednotlivými setkáními zajišťují fungování sítě tři komunikační kanály vzniklé z iniciativy evropského veřejného ochránce práv: bulletin European Ombudsmen - Newsletter vydávaný dvakrát ročně ve spolupráci s evropským regionem v rámci Mezinárodního institutu veřejného ochránce práv, Ombudsman Daily News, denní elektronický zpravodaj evropského veřejného ochránce práv a interaktivní internetová konference.

Styk s občany

Klíčovou součástí práce veřejného ochránce práv je oslovit občany a poučit je o jejich právech včetně práva stěžovat si evropskému veřejnému ochránci práv. Koncem května 2003 oznámil veřejný ochránce práv svůj záměr navštívit všech deset přístupujících zemí před 1. květnem 2004, datem rozšíření, a co možná nejvíce členských států. Do konce roku 2003 navštívil veřejný ochránce práv 11 současných členských států a 5 budoucích členských států, v nichž se setkal s vysokými činiteli a představil svou práci nevládním organizacím, obchodním komorám, vysokoškolským studentům, novinářům a dalším občanům, kteří o to projevíli zájem. Spolupráce s úřady národních veřejných ochránců práv v těchto zemích a se zastoupeními Evropského parlamentu a Evropské komise výrazně přispěla k úspěchu těchto návštěv.

Veřejný ochránce práv a pracovníci jeho úřadu během roku 2003 vystoupili celkem na 80 konferencích, setkáních a před skupinami občanů po celé Unii na základě pozvání regionálních úřadů, zájmových skupin, evropských institucí, univerzit a nevládních organizací. Tato setkání umožnila představit práci veřejného ochránce práv potencionálním stěžovatelům a občanům, kteří projevíli zájem.

V průběhu roku byly rozšiřovány materiály o práci evropského veřejného ochránce práv, a to především během Dnů otevřených dveří, které v květnu pořádal Evropský parlament. Informace byly rovněž k dispozici na webových stránkách veřejného ochránce práv, kde byla pravidelně publikována rozhodnutí, tiskové zprávy, statistické údaje a podrobnosti o komunikačních aktivitách veřejného ochránce práv.

Veřejný ochránce práv nadále vytvářel konstruktivní pracovní vztahy s médii. Aby vysvětlil a představil svou práci, uspořádal šest setkání s novináři a osm tiskových konferencí. Interview s veřejným ochráncem práv udělalo ve Štrasburku, Bruselu a během jeho návštěv v členských státech a přístupujících zemích celkem 45 novinářů. V průměru každých sedm dní byla vydána tisková zpráva s cílem upozornit na rozhodnutí veřejného ochránce práv a na jeho činnost v oblasti komunikace. Žádosti novinářů o informace o činnosti veřejného ochránce práv byly v průběhu roku vyřizovány pohotově.

Interní vývoj

Během roku se veřejný ochránce práv intenzivně připravoval na rozšíření, aby mohl od 1. května 2004 efektivně sloužit občanům 25 členských států v 21 smluvních jazycích.

Víceletý rozpočtový plán přijatý v roce 2002 předpokládá postupné vytváření nových pracovních míst souvisejících s rozšířením v letech 2003–5. Počet nových pracovních míst vytvořených veřejným ochráncem práv vzrostl z 27 v roce 2002 na 31 v roce 2003, přičemž rozpočet na rok 2004, schválený rozpočtovými orgány, předpokládá další nárůst na 38.

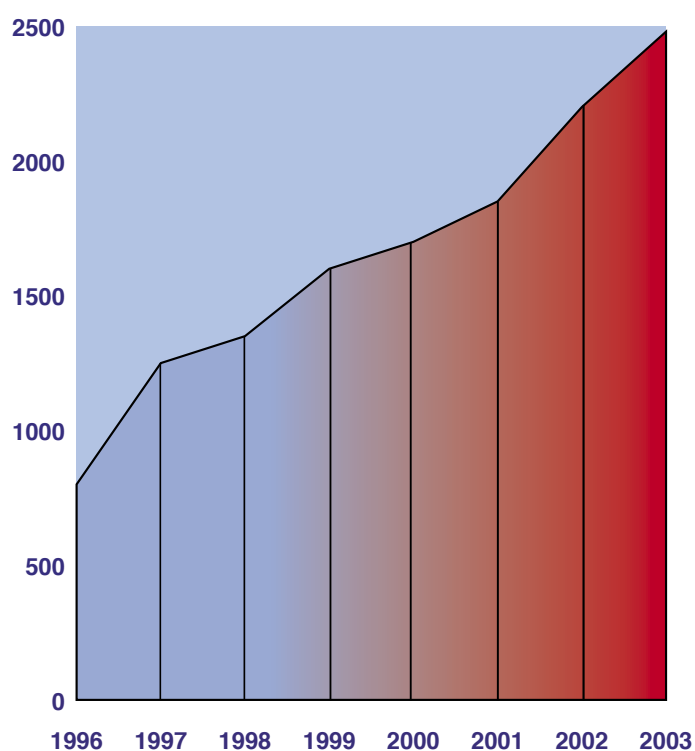
V průběhu roku bylo zahájeno přezkoumání struktury úřadu a využívání jeho lidských zdrojů. Veřejný ochránce práv také přistoupil k zásadní modernizaci infrastruktury informačních technologií a databáze stížností. Tyto kroky úřad podniknul proto, aby byl schopen reagovat na očekávané zvýšení počtu stížností a aby zkvalitnil a zefektivnil služby poskytované občanům.

STATISTIKY O PRÁCI EVROPSKÉHO VEŘEJNÉHO OCHRÁNCE PRÁV V ROCE 2003

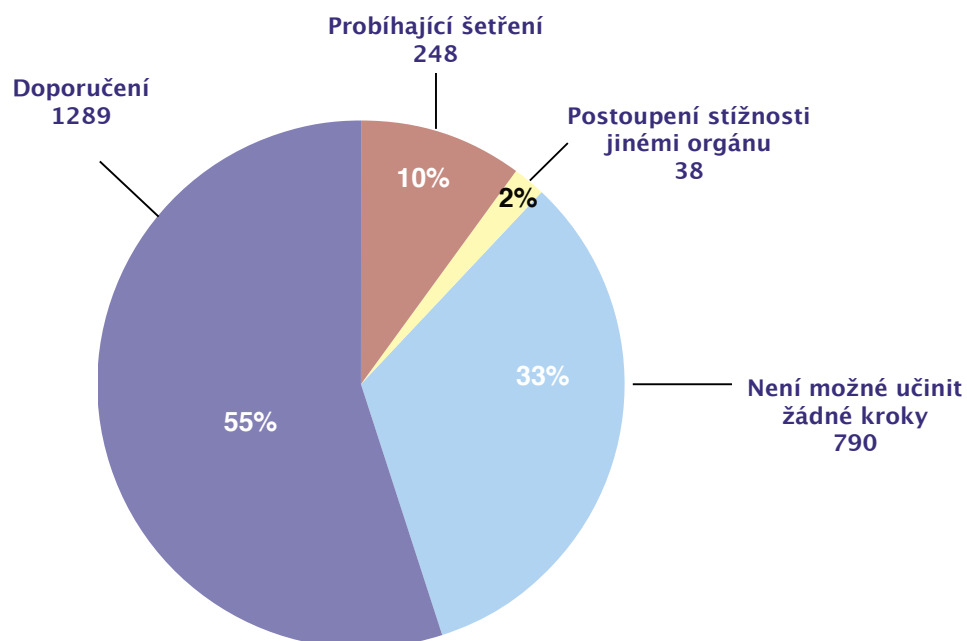
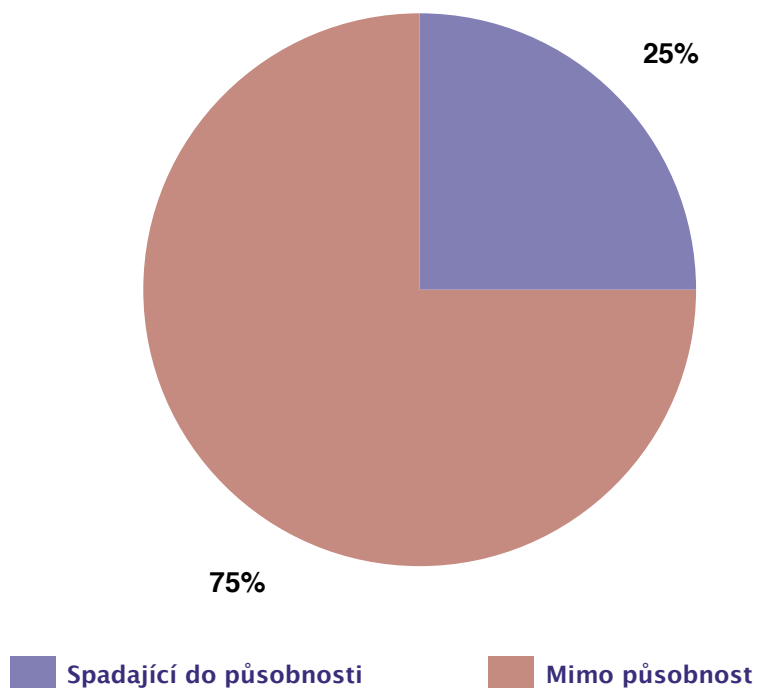
1 PŘÍPADY VYŘÍZENÉ BĚHEM ROKU 2003

1.1	CELKOVÝ POČET PŘÍPADŮ V ROCE 2003.....	2611
	– stížnosti a šetření neuzavřené do 31.12.2002	170 ¹
	– stížnosti podané v roce 2003	2436
	– šetření evropského veřejného ochránce práv z vlastního podnětu	5

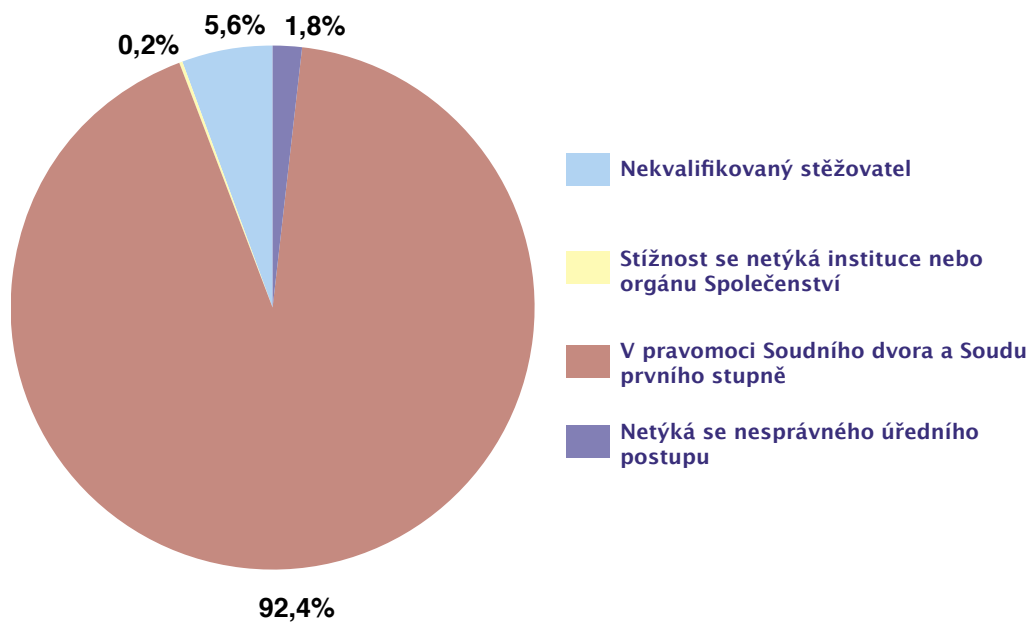
Nárůst stížností 1996 – 2003

¹ Z toho jedno šetření z vlastní iniciativy evropského veřejného ochránce práv a 109 ostatních šetření.

1.2 DOKONČENÁ PŘEZKOUMÁNÍ PŘÍPUSTNOSTI/NEPŘÍPUSTNOSTI 95%**1.3 HODNOCENÍ STÍŽNOSTÍ****1.3.1 Podle typu kroků učiněných evropským veřejným ochráncem práv ve prospěch stěžovatelů****1.3.2 Podle působnosti evropského veřejného ochránce práv**

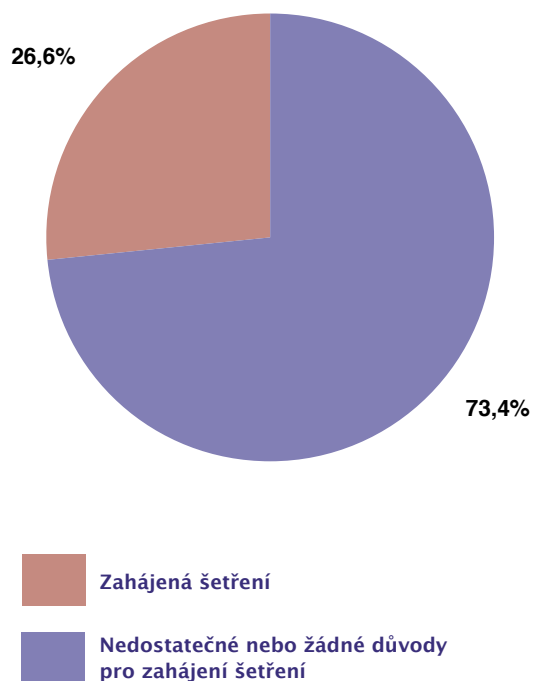

MIMO PŮSOBNOST

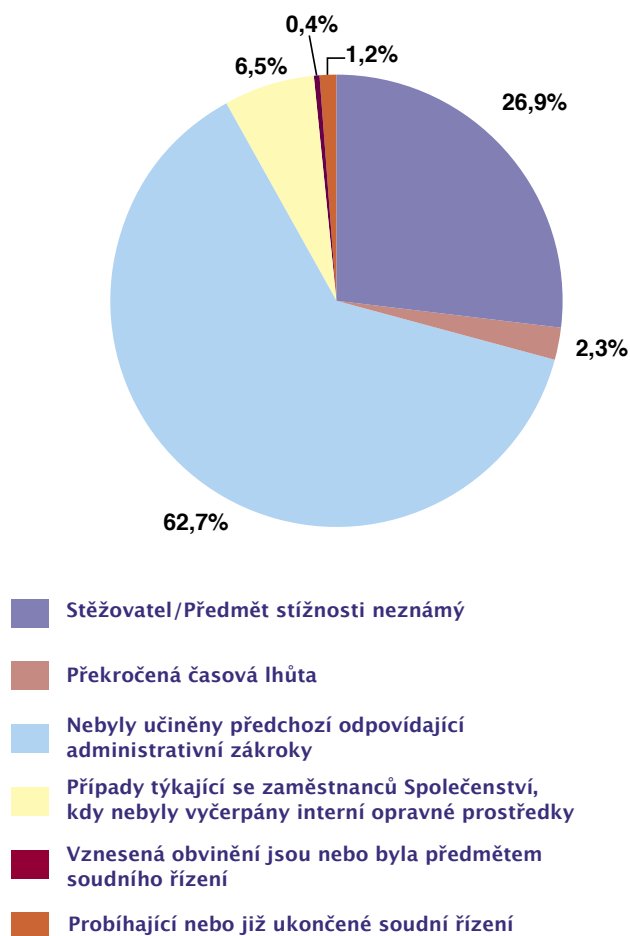

SPADAJÍCÍ DO PŮSOBNOSTI

Přípustné stížnosti

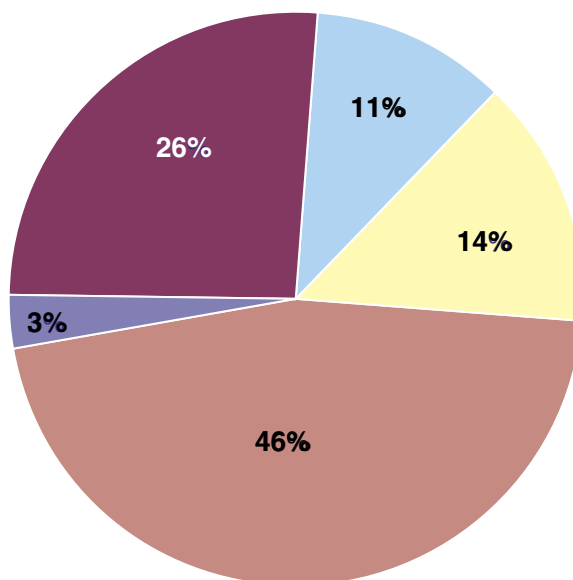

Nepřípustné stížnosti

2 POSTOUPENÍ STÍŽNOSTI JINÉMU ORGÁNU A DOPORUČENÍ

Postoupení stížnosti jinému orgánu (616)

Doporučení obrátit se na veřejného ochránce práv nebo předložit petici regionalnímu nebo národnímu parlamentu (189)

Doporučení obrátit se na Evropskou komisi (143)

Doporučení předložit petici Evropskému parlamentu (341)

Předání stížnosti jinému orgánu (38) :

Evropskému parlamentu (6)

Evropské komisi (7)

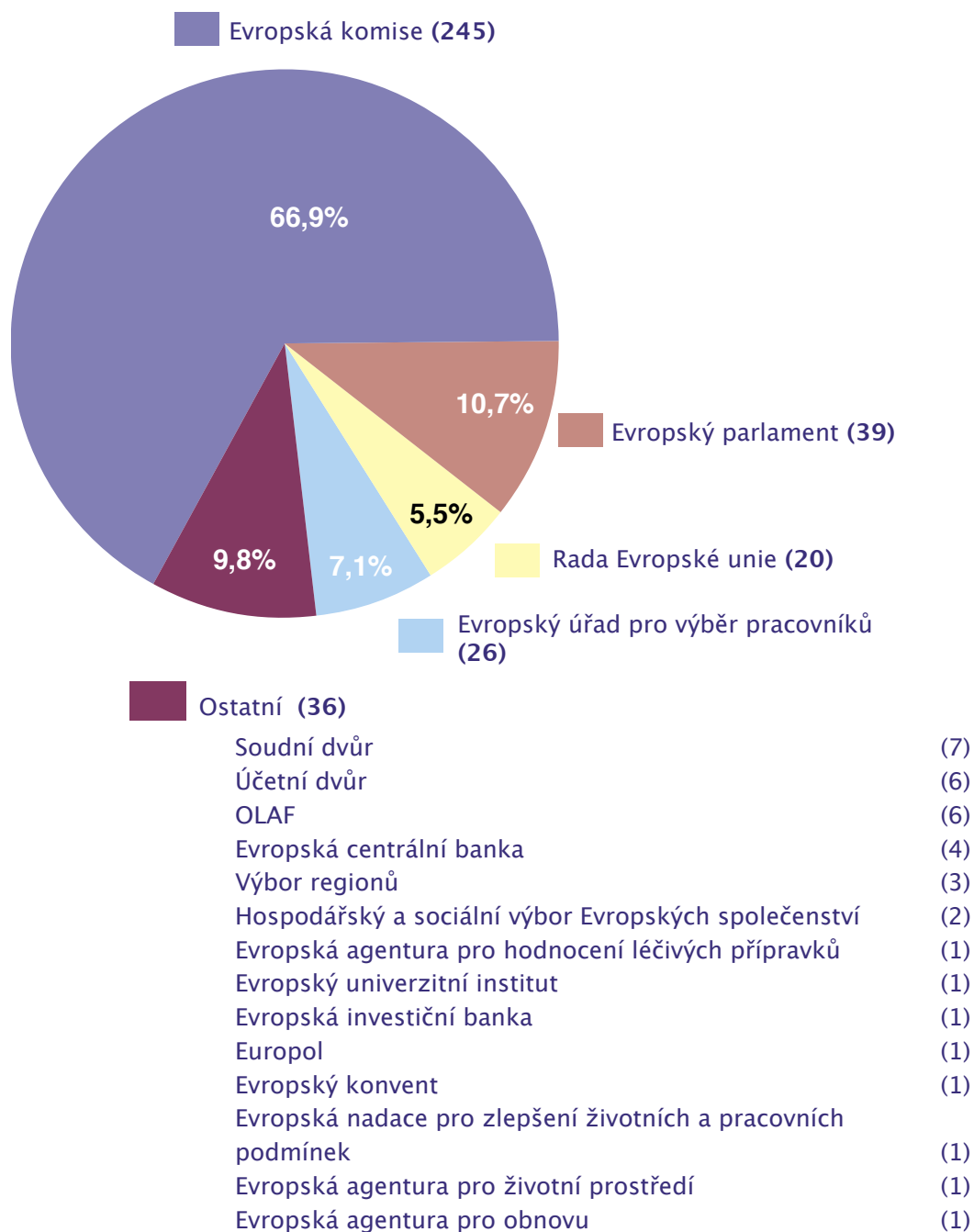
Národnímu nebo regionálnímu veřejnému ochránci práv (25)

3 PŘÍPADY VYŘÍZENÉ V ROCE 2003 363

V roce 2003 se evropský veřejný ochránce práv zabýval 363 šetřeními, 253 šetření bylo zahájeno v roce 2003 (z toho bylo pět z vlastního podnětu) a 110 neukončeno k 31. 12. 2002.

3.1 INSTITUCE A ORGÁNY, KTERÝCH SE ŠETŘENÍ TÝKALO²

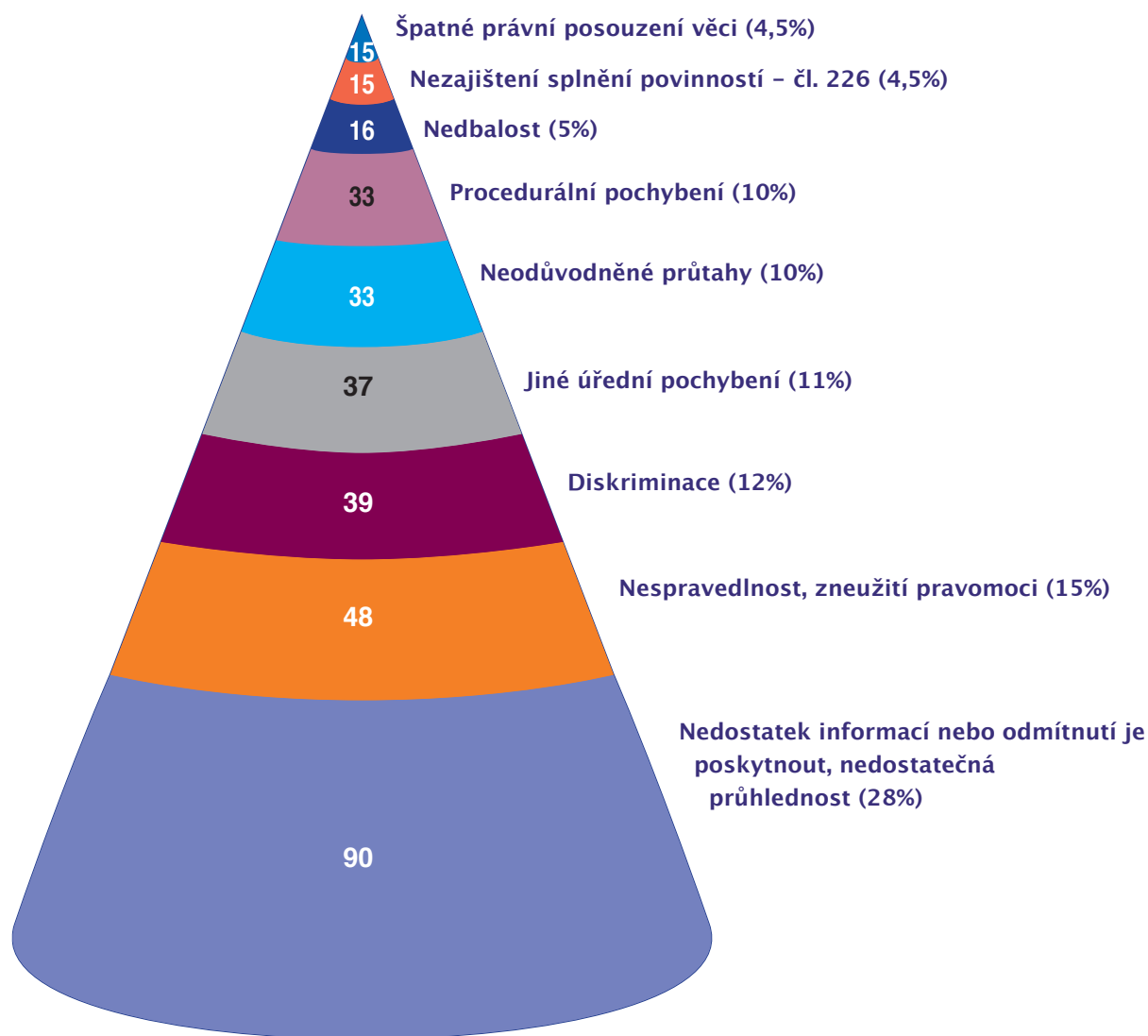

² Některé případy se týkají dvou nebo více institucí nebo orgánů.

3.2 TYP NESPRÁVNÉHO ÚŘEDNÍHO POSTUPU, NA NĚJŽ BYLO POUKÁZÁNO

(V některých případech se šetření týká dvou typů nesprávného úředního postupu)

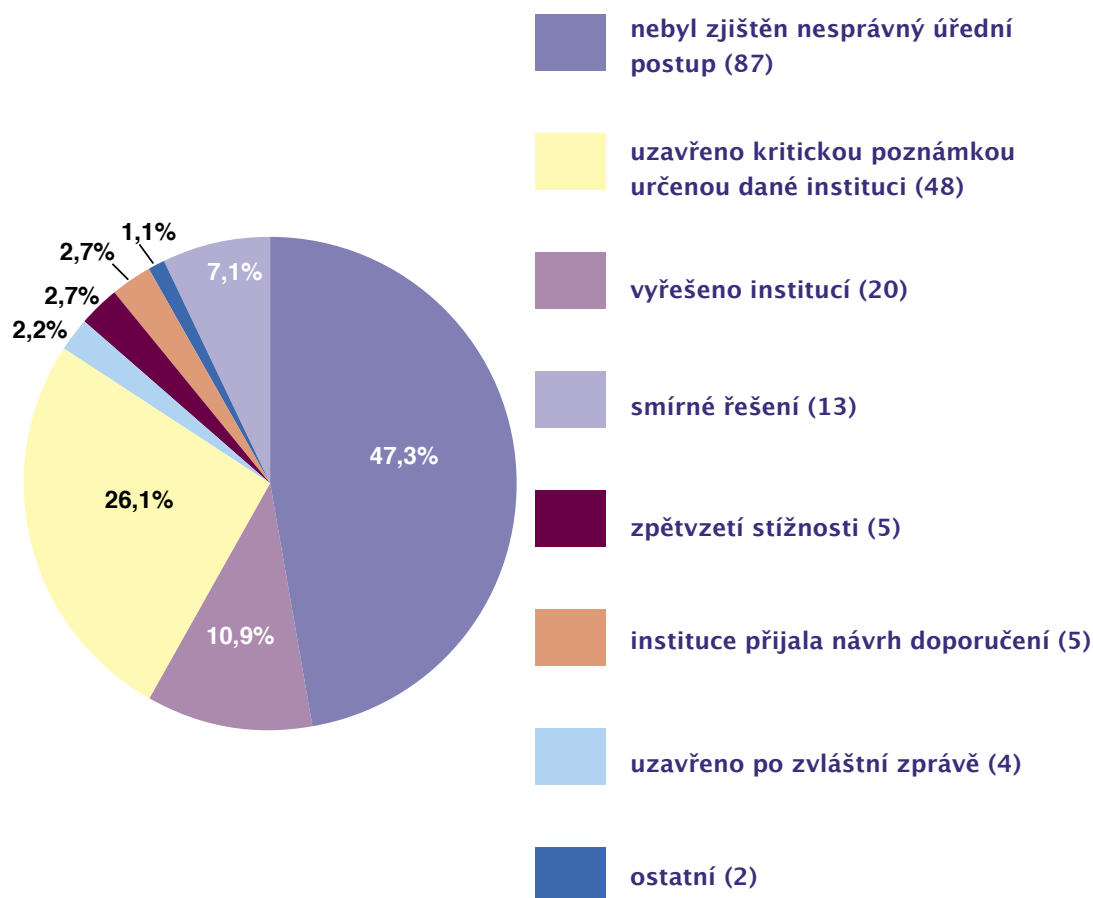
3.3 NÁVRHY NA SMÍRNÁ ŘEŠENÍ A NÁVRHY DOPORUČENÍ ZA ROK 2003

– návrhy na smírná řešení	18
– návrhy doporučení	9

3.4 ŠETŘENÍ UZAVŘENÁ ODŮVODNĚNÝM ROZHODNUTÍM³

(Šetření může být uzavřeno z jednoho nebo více následujících důvodů)

4 PŮVOD STÍŽNOSTÍ REGISTROVANÝCH V ROCE 2003

4.1 ZDROJ STÍŽNOSTÍ

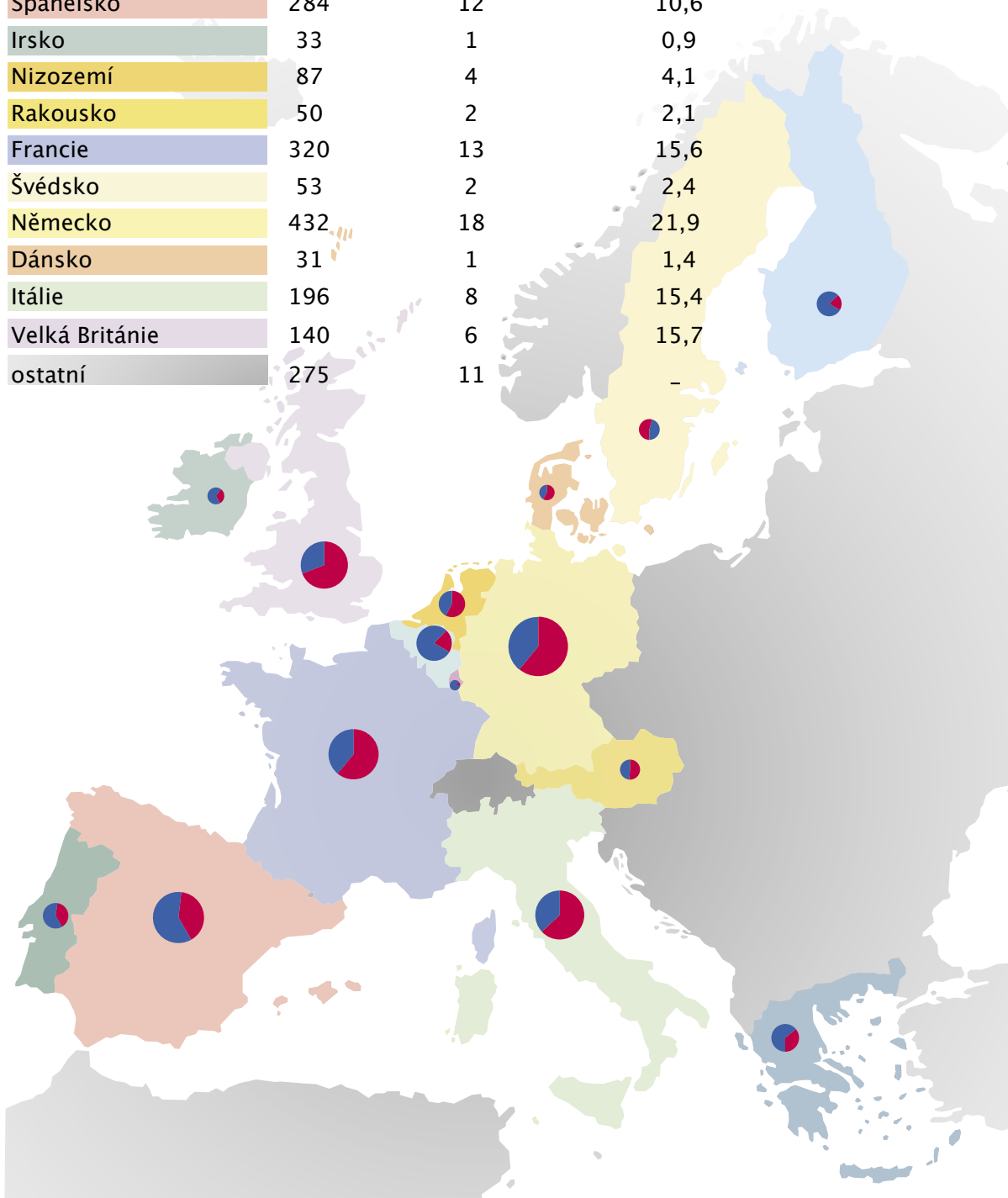

³ Z toho dvě proběhla na základě vlastní iniciativy veřejného ochránce práv.

4.2 ZEMĚPISNÝ PŮVOD STÍŽNOSTÍ

Země	Počet stížností	 % stížností	 % populace UE
Lucemburko	38	2	0,1
Finsko	88	4	1,3
Belgie	199	8	2,7
Portugalsko	110	5	2,6
Řecko	100	4	2,8
Španělsko	284	12	10,6
Irsko	33	1	0,9
Nizozemí	87	4	4,1
Rakousko	50	2	2,1
Francie	320	13	15,6
Švédsko	53	2	2,4
Německo	432	18	21,9
Dánsko	31	1	1,4
Itálie	196	8	15,4
Velká Británie	140	6	15,7
ostatní	275	11	–

JAK KONTAKTOVAT EVROPSKÉHO VEŘEJNÉHO OCHRÁNCE PRÁV

POŠTOU

The European Ombudsman
1, avenue du Président Robert Schuman
B.P. 403
67001 Strasbourg Cedex
France

TELEFONICKY

+33 3 88 17 2313

FAXEM

+33 3 88 17 9062

E-MAILEM

euro-ombudsman@europarl.eu.int

NA WEBOVÝCH STRÁNKÁCH

<http://www.euro-ombudsman.eu.int>

Úřad pro úřední tisky

Publications.eu.int

ISBN 92-95022-11-4

www.euro-ombudsman.eu.int